

Mi újság?

A Magyar Szentek Temploma havi tájékoztató lapja – 2018. február

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Várakozás és figyelem

A karácsonyi ünnepkört megelőző hetekben, az adventi időszakban felfokozottan éljük meg az Úr eljövele iránti vágyunkat. Várakozunk arra, akinek a megérkezését évezredek keresztül remélték. Arra, aki már megszületett Betlehemben, de akinek a kiteljesedését még ma is igényli az emberiség. Éles kontrasztot láthatunk ezzel kapcsolatban a nyugati és keleti kultúra között. Egyfelől a nyugati gondolkodás már átélte a várakozás beteljesedésének történelmi élményét, s tulajdonképpen az emberiség itt élő jelentős része látszólag már el is vesztette vágyódását és a figyelmét a Messiás iránt. Sőt az Isten utáni vágyódás helyét egyre többnek a néha már esztelen mértéket öltő birtoklási és szerzési vágy tölti be. Másfelől feltűnő, hogy a keleti kultúrákban a spirituális, talán mondhatjuk úgy is, hogy a megváltás iránti várakozás fokozott maradt. Ha valaki például az iszlám világ országaiban járt, akkor kézzel foghatóan érezheti a felfokozott Isten iránti spirituális várakozás jeleit. Ezt gyakran megtapasztaltam Közép-Ázsia, többségében iszlám országaiban tett útjaim során. Különösen Tadzsikisztánban és Üzbegisztánban. "A buddhista országokban hasonlóképpen igaz ez, ahol a Nirvánára várást lehet erősen megtapasztalni. Napi tapasztalat, hogy ezekben az országokban még mindig komoly tétje van az Isten eljövételére való várakozásnak. Azonban sok esetben sajnos láthatjuk azt is, hogy a vallási fanatizmus tölti ki a várakozásban átélt belső űrt, és a Megváltó személyes érkezését radikálisan elutasítják.

Mi értelme van akkor napjainkban a Jézussal való találkozásra várni keleten és nyugaton? Meg tudjuk-e nevezni azt, amire szükségünk van ahhoz, hogy az Úrral valóban találkozassunk? A válaszok után kutatva mindekelőtt érdemes ezzel kapcsolatban alaposan megfigyelni, s lehetőleg átélni a karácsony evangéliumi szakaszait. Ezeket röviden összefoglalva azt láthatjuk, hogy elsőként Mária, majd a pásztrok és - ezzel párhuzamosan – a napkeleti bölcsek értesülnek az Úr eljöveteléről az Isten angyali küldötteitől, akik Isten belső és közvetlen hangját közvetítik. Pontosan úgy, ahogy később az első kiválasztott tanítványok közül többen is elmondják, a jó hírt nem embertől kapták, hanem az Isten szava közvetlenül nyilatkozott meg bennük.

Olvashatjuk, hogy Keresztelő János már akkor, amikor Jézus csak közeledik feléje, különösebb megszólítás nélkül így szól: „Ime az Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit”. János pontosan érzi, hogy kivel áll szemben, majd csak a számára adott isteni kinyilatkoztatásra hivatkozva tanúskodik Jézusról mások előtt. Más evangéliumi szakaszokban János arra is inti az őt követőket, hogy mindenki csak azt vallja magáénak, amit a mennyből kapott, s őt ne a Messiásnak, hanem annak az előfutárának tartsák. Ezeket a biztos belső és alázatos szavakat - az Atyától érkező felismerést - látjuk majd később Péter esetében is, aki Jézusnak arra a kérdésre, hogy kinek mondják őt az emberek, azt válaszolja: „Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia.”

Erre válaszként ez hangzik el Jézustól: „Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám.”

De azt is észre kell venni, hogy a várakozásban kialakuló érzékeny és világosságra vezető intenzív belső figyelmet nemcsak a kiválasztott tanítványok esetében látjuk viszont, hanem Jézus magatartásában is. Olykor Jézus magától szólítja meg a vágyakozó és kereső embert különösebb előzmény nélkül, mint például az elsők között az igazhitű, de jeleket váró Natanel esetében is. Jézus beszélgetést kezdeményez, és megszólításában tanúsítja, hogy pontosan ismeri Natanel belső hitét és várakozását, s utal arra, hogy őt már meglátta a fügefá alatt, mielőtt bárki elhívta volna őt hozzá. Natanel erre a megszólításra nem tud másképp válaszolni, mint így: „Mester, te vagy az Isten Fia”.

Milyen fontosabb tanúságokat vonhatunk le ezekből a találkozásokból? Két visszatérő elemet mindegyikben felismerhetünk: a várakozást és a figyelmet. Nem passzív várakozásról beszélhetünk, hanem a belső figyelem érzékenységeiben élő embert kell meglátnunk. Azt az embert, aki nemcsak várja, de érzékelni is képes Isten jelenlétét, és azt felismerve válaszolni is tud a Megváltó meghívására, ezzel elindulva az Istennel való kapcsolat elmélyítésének az útján. Látnunk kell azonban Isten figyelmét is. Azt a gondos és szerető figyelmet, amely mindeféle különösebb társalkodás vagy együtt töltött idő nélkül is pontosan tudja, hogy mi játszódik le bennünk. Pontosan érzékeli a felé irányuló vágyunkat és figyelmünket, és ő erre tudja építeni a megszólításunkat. Ezt a két fontos vonatkozást tulajdonképpen minden szeretetkapcsolatban meg tapasztalhatjuk: a *várakozást* és a *figyelmet*.

Szigeti Szabolcs

Az igazi labirintusoknak csak egy útja van elágazások nélkül. Ezek nem rejtvények, hanem meditációs eszközök, az emberek útját szimbolizálják a bűntől a feloldozásig.

A képen látható chartres-i katedrális labirintusán a középkori szerzetesek elmélkedve sétáltak. Hitték, hogy aki végigmegy e labirintus szélétől a közepéig a lelki újjászületéshez vezető úton halad.

Meggyőződésem, hogy a Jóisten mosolyogva nézi a világ összes sporteseményét, és örömet leli abban, amikor a teremtményei tisztességes, igazságos versenyben mérik össze erejüket – és persze elszomorodik, ha csalást, igazságtalanságot, sportszerűtlenséget lát. A világ sportja rendkívül színes, és ebben a világban gyönyörűen megfér a vallás, a hitűket felvállaló sportolók. Négy pontban igyekeztem összefoglalni, hogy miért gondolom, hogy a profi, illetve versenyszintű sport összeegyeztethető a kereszténységgel, sőt, a legfontosabb tanításait testesíti meg.

1) Példabeszéd a talentumokról

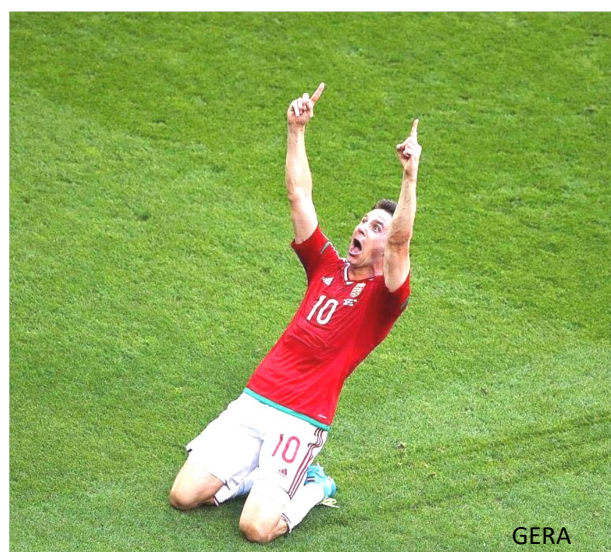
Minden ember talentumokkal születik, vagyis olyan tehetségekkel, amiket kamatoztatnia kell. Lehet ez zenei tehetség, jó nyelvérzék, kiemelkedő matektudás vagy épp ügyesség valamilyen sportágban. De ezek a talentumok nem kamatoznak maguktól: kemény, kitartó munkával lehet sokszorosítani, felhasználni az Istentől kapott tehetségünket. Ezért is tartom jó példának a sportolókat: kiváló példaképek arra, hogy szorgalommal, kitartással mekkora eredmény nyerhető ki a tehetségünkből.

Nehezedre esik megtanulni a matektételeket? Elfáradtál, és nincs kedved gyakorolni a zongorán? Semmi kedved mínusz tíz fokban focidzésre menni? Válassz magadnak sportoló példaképet! Lásd, ahogy egy úszó reggel hatkor már rója a hosszokat, vagy ahogy egy birkózó a többórás edzés után még bemegy a konditerembe... Az ő kitartásuk erőt adhat neked is!

2) Népek, nemzetek béketeremtő kavalkádja

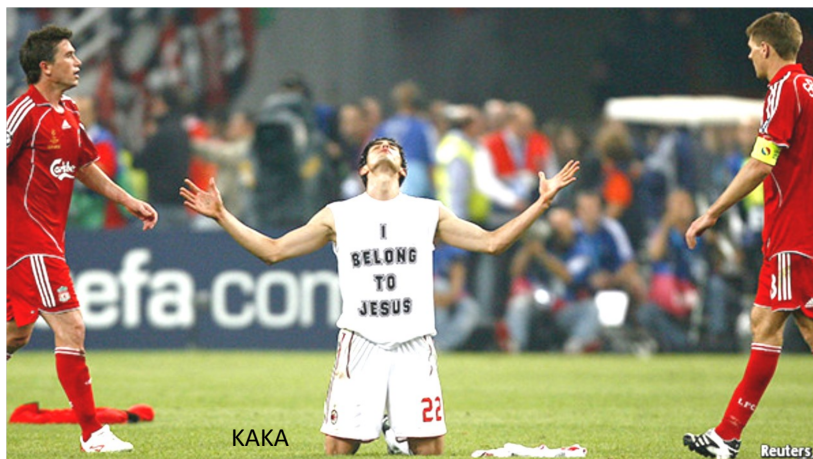
A mai világban, ahol annyi széthúzás, gyűlölködés van, nincs is tán nemesebb dolog, mint amikor különböző országok és rasszok képviselői együtt, egymással, mégis egymás ellen versenyeznek békében. Nem véletlen, hogy hagyományosan az olimpiai játékok alatt beszüntetik a háborúkat (már aki hajlandó rá...), hogy abban a két hétben a sport által a béke kerüljön előtérbe. Persze sajnos arra is van példa, hogy a nagy világégések teljesen elsöpörték az olimpiai játékokat, mi több, rengeteg tehetséges sportoló elvesztéséhez is hozzájárultak... A 20. század megmutatta, milyen komoly bajt okozhat a rasszizmus vagy épp a nemzetek, emberek, vallások elnyomása. A sport egy olyan terület, ahol együtt, mégis külön lépnek pályára, jégre vagy épp tatamira az emberek: a különböző nemzetek megmutathatják erejüket, tehetségüket, kiemelkedő képességeiket, de közben mégis békésen állhatnak egy pályán, egy dobogón más ország fiaival.

Szinte forró még a hír, hogy a hamarosan kezdődő, a dél-koreai Pjongcsangban rendezett téli olimpiára a déliekkel folyamatosan háborúban álló, kommunista Észak-Korea is küld sportolókat. Egy kettéválasztott, egymást évtizedek óta gyilkoló ország két rövidke hét-re félreteszi ellenségeskedését. Hát kell ennél szebb példa a sport béketeremtő erejére?

GERA

3) „Ne ölj!” – avagy a test építése a Biblia fényében

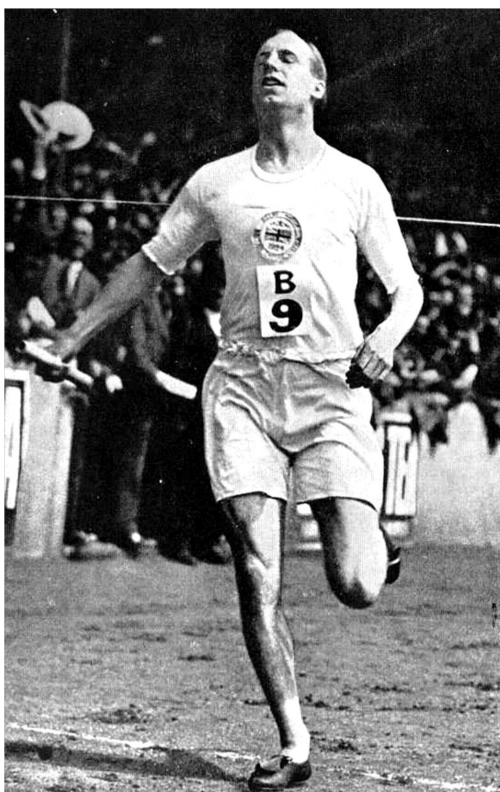
Már-már unalomig ismert a kishittanos tananyag, hogy a ötödik parancsolat nemcsak a szigorúan vett gyilkosságról (akár abortuszról, eutanáziáról) szól, hanem önmagunkról is. A kereszténység nemcsak azt érti ezen, hogy önmagunk kezével nem vethetünk véget annak az életnek, amit Isten adott nekünk, hanem azt is, hogy a Szentlélek templomát, az emberi testet ápolnunk, karbantartanunk kell, mint egy kincset, amelyet ajándékba kaptunk. A negatív hatások (például a káros szenvedélyek) elkerülése mellett az építése pl. a sport által, kiemelt fontosságú.

Nem könnyű a rohanó világban időt szakítani a sportra, ezt magam is mondhatom, de épp az élsportolók kitartása adhat erőt ahhoz, hogy egy nyirkos vasárnap estén elmenjünk a haverokkal focizni, vagy úszni egyet a közeli uszodába. A keresztény életvédelem jó alapot ad a profi sportot folyamatosan mérgező, a versenyek tisztasága mellett a versenyzők életét is veszélyeztető doppingellenes harcnak. A mai világ nagy versenyfutásában egyre ritkább a tiszta, sportszerű versengés, de az istenhívó sportolók példát adhatnak ellenfeleiknek – s nekünk is. Egyszerre példái ők annak, hogy a lélek mellett a test karbantartása is fontos feladat, és annak, hogy a cél nem szentesíti az eszközt, a legfontosabb minden pillanatban az, hogy céljaink elérését tiszta eszközökkel szolgáljuk.

4) Sportos evangelizáció

„A csata napjára paripát nyergelnek, ám a győzelmet az Úr adja.” / Példabeszédek Könyve, 21.31/

Rengeteg sportoló vállalja nyíltan a hitét, pedig átlagemberként mi is tapasztaljuk, tapasztalhatjuk, hogy a legtöbbször mennyire nem egyszerű dolog ez. Számos sportág kiemelkedő szereplői tettek bizonyosságot hitükről: itthon közismert az olimpiai bajnok öttusázó, Balczó András (aki minden személyes sikerét Isten művének tekinti), vagy a világ- és olimpiai tornász, Berki Krisztián (aki súlyos sérülése után a facebook oldalára olyan képet rakott fel, amelyen a kórházban Szentírást olvas), esetleg épp a kiemelkedő labdarúgó, Gera Zoltán személyes hite. De ugyanígy ismert a híres amerikai futball-játékos Tim Tebow, aki az amerikai sportoknál közkedvelt harci arcfestését bibliai versek hirdetésére használja, vagy épp a kiváló és népszerű teniszező testvérpár, Venus és Serena Williams, vagy a világ legjobb bokszoija, Manny Pacquiao mély istenkapcsolata. A Tűzszekerek című film az 1924-s, párizsi Olimpiai Játékok fókuszában játszódik. A kiváló skót futó és későbbi keresztény misszionárius, Eric Liddell vasárnap, az Úr napján nem volt hajlandó futni – de egy aranyat így is bezsebelt 400 méteren. Aki nem látta a filmet, javasolom mindenképp, hogy nézze meg, hiszen a mai napig aktuális üzeneteket hordoz mind a sportról, mind a világról és az ember személyes küldetéséről. Liddell, a „repülő skót” egyik legismertebb mondatával zárnám írásomat:

„Hiszem, hogy Istennek célja van velem, de gyorsaságot is adott nekem. És amikor futok, érzem, hogy Ő örömét leli bennem...”

Gőzkieresztés

Menyhárt Anikó

Mindegyikünk életében vannak „gőz-kieresztési stratégiák” Ki így fújja (ki) - ki, úgy.

Az enyém az irodalom, azon belül is a versek. Még gyerekkoromban megszólítottam: „ne légy bőbeszédű, amikor írsz!” S mivel az voltam, erőt kaptam, épp annyit, amennyi egy vers erejéig kellett. A szavak bő hömpölygését meg kiélhettem a diákújságokban. Úgy mondják – legalábbis festőbarátnőm –, hogy a költészet testvére a festészet. Én is szerettem volna mindig ábrázolni, amit leírok, de a „Móricka-rajzoknál” előbbre nem jutottam.

„Írni nem más, mint ajtót festeni egy áthatolhatatlan falra, és az ajtót aztán kinyitni.”- nem tudom megmondani, honnan származik az idézet, de tetszett, és most is így érzem.

Aztán az még többet adott, ha meg tudtam osztani az íráskor/tanuláskor érzett örömet. Ezért mások – főleg nyugatosok – verseit memorizáltam, s adtam elő versmondóversenyeken. A mai napig élvezem, ahogy a hangsúlyozás, a tempó stb. megváltoztatja egy-egy vers arcát. Sok mindent rendbe is tesz belül, amellet másoknak is öröm és rádöbbenés (akár saját magára) a „heuréka-érzés” (én is ugyanezt érzem, csak nem tudtam megfogalmazni), és agyfényesítési, karbantartási gyakorlatnak sem utolsó a verstanulás, a versmondás.

Sajnos, más a helyzet a sajátjaimmal. Mindig nehezemre esett az elszavalásuk, sőt a rendszerezésük is.

Most már be kell vallanom, kerekesszékhez kötve könnyebb (?) – legalábbis *adott* a szemlélődés. De ez sem teljesen igaz; hiszen 2000 előtt is fontos volt számomra a dolgok mögött rejtőző valóság/om/ megfigyelése, vagy pl. egy természetfilm kapcsán felmerülő gondolatok szavakba öntése.

A versírás olyan, mintha kint járnék az óceánparton, vagy az Andok sziklái között, vagy csak egyszerűen a BME kertjében, gyakran csak sétálva a környező utcákban. (Repülő sem kell a házból kijutáshoz, elég segítségnek két erős kar is.) Gyakran jön egy szösszenet, kis „nemtudommicsoda-villanások” – egy hivatalban való – várakozás közben; vagy a körülöttem levők: férjem, testvéreim, barátaim történetei alapján.

ORSZÁGÚTON

T. zárandoklása Nyagtarcsáról
(Fellini hasonló c. filmje nyomán szabadon)

Muskátlí a megállóban
a világos nyári est árnyai közé világít,
s az országútra csíkot fest.

Álmosan kúszó felhőkbe költözik a szürkület,
s még nem jön az átkozott busz:
„Meddig várjak? Örület!”

Kis fatető alatt várja, s néhány járgány elrobog.
Mindnek más az útiránya. Végül nekivág gyalog.
Egyszer bal oldalon próbál szerencsét a kis stoppos;
majd az útnak másik felén: „Felvesz ez a kolompos?”

Tenyerébe árkot váj a zacskó zsinegfogója,
ásításra nyílik szája, de nem jött még el az óra.
Tizenhárom kilométert bandukol a HÉV-ig el,
s lábában lép a lelke is...Milyen súlyos a teher-

VASMADARAK

(Szabolcska M. utca - 2008.)

Keskeny utcán – egyenesen –
a járdán is kocsik állnak.
De a házak homlokai
igényesen kipingáltak.

Itt-ott a falon dombormű
s a bejárat felett cégér,
- ízes mesterfogalmazvány –
(egykor „bejött”, most csak éhbér.)

Egyik háznak balkonjáról
- pár méternyi magasságban (?) -
két vasmadár szigorkodik ;
s mindegyikük álruhában.

Vaskabátosok, feketék
Galambforma csudalények.
Nem mondható, hogy „de csúnyák”
nem mondható, hogy „de szépek”.

Mert feketék – hát hidegek
s olyan kemények szegények;
Fémtestükhöz koppan a Hold
s ütődnek utcai fények.

Mindig egyirányba néznek
fáradhatatlan-mereven
s mégis tornázként pörögnek
a fagymenta nyújtószeren.

Idecsalnak vagy elúznak
igazikat? – tollast-szárnyast -
Vonzák vagy csak elijesztik
őket a vas-álruhában?

MAGOCSKÁK

Vízszugárban nézem
- ám nem látom felét sem
a zuhatagon át.
A mosogató falát
ostromolják meg
a kis búzaszemek.
Fel- s le ugrándoznak
örökön változnak,
csúsznak le a rácson
(de főleg egymáson).
Pörögnek fejvesztve
a gyűrűs tócsában-
mikor már lezártam
a fémes csapot.
(S rádöbbenek, hogy
tényleg itt hagytott
a sok fénylő mag
a szekrényem alatt.)

Hírek, hirdetések, programok

Február 10-én du. 4 órától
a hittanteremben

FARSANG

az egész család számára!

**TÁNC
JÁTÉK**

TOMBOLA

Kíváncsian várjuk az ötletes jelmezeket, de nem kötelező a beöltözés.

Február 11. a Betegek Világnapja

Ezen a napon nemcsak a betegek, hanem azok ápolói is gondolunk. A keresztény ember betegsége, szenvedése és halála nem értelmetlen, hanem Krisztus megváltó szenvedésében és halálában való részvétel, mely a feltámadáshoz vezet. A szentség által kapott kegyelmek a betegség könnyebb elviselésére adnak erőt. Ha Isten jónak látja, a szentség kieszközli a testi egészség visszaállását, vagy a szenvedés csökkenését. Ha pedig Isten magához hívja az embert, a szentség támogatja őt halála fogadásában. Beteg vagy 60 évnél idősebb testvéreink járulhatnak hozzá.

Február 11-én reggel 8 órakor a Kruspér utcai kápolnában

kiszolgáltatjuk a szentségét azok számára, akik ezt kérik, a sekrestyékben való előzetes jelentkezéssel és szentgyónásuk elvégzésével.

Évek óta minden vasárnap a 9 órás szentmise után reggelit szervezünk a hittanteremben közösségünk jobb megismerésére, beszélgetésre, ünneplésre.

Várjuk azok jelentkezését, akik szívesen vállalkoznak egy-egy reggeli elkészítésére (költségeit az alapítvány állja).

Február 14-én hamvazószerda lesz. Ezzel megkezdődik a nagyböjt. Hamvazás a szerdai és a vasárnapi szentmiséken is lesz.

Közeledik az adóbevallás ideje!

Az állampolgárok idén is rendelkezhetnek személyi jövedelemadójuk kétszer 1%-áról.

Az **első 1%-ot** az **Egyház** javára lehet felajánlani: A Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011

A **második 1%-ot** különféle jótékonyági intézményeknek és alapítványoknak szánhatják:

ha egyházközségünket szeretné támogatni, akkor a **SENT TÁDÉ ALAPÍTVÁNY AZ IFJÚSÁGÉRT** (adószáma: 18055971-1-43),

ha pedig Karitászcélokat szeretne támogatni, akkor a **KARITÁSZ TÁMOGATÓ ALAPÍTVÁNY** (adószáma: 19666275-1-43)

javára szíveskedjék rendelkezni!

Felajánlások az utolsó padról elvihetők.

A felajánlás nem kerül külön pénzükbe az adományozóknak!

Amennyiben viszont nem rendelkeznek vele, kétszer 1%-uk az államkasszában marad!!!

A rendelkező nyilatkozat abban az esetben sem felesleges, ha valakinek a személyi jövedelemadója (pl. a családi adókedvezmény miatt) nulla forint. Az adóhatóság ugyanis az egyháznak járó támogatás megállapításánál a rendelkező személyek létszámát is figyelembe veszi.

Akinek az adóbevallását a NAV készíti, az ellenőrzéskor figyeljen arra, hogy a rendelkezést **külön** megtegye akár az elektronikus felületen vagy papír alapon. A NAV ezzel nem foglalkozik!!!

Aki papír alapon, borítékban küldi be, nagyon ügyeljen a formai követelményekre, mert az adóhatóság emiatt sok nyilatkozatot elutasít. (Ezek: a borítékon szerepeljen az adóazonosító jel, név és lakcím, valamint a lezárt postai boríték ragasztott felületére átnyúlóan saját kezű aláírás is meglegyen.)

Minden rendelkező nyilatkozat számít!

Köszönjük szépen!

Mi Újság? – a Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány. Ha a lappal kapcsolatban bármilyen észrevétele van, megteheti a 209-22-24-es telefonszámon, vagy a 1507 Budapest, Pf.: 70. levélcímen. E-mail: magyarszentekbp@freemail.hu.